

תת"ע 6712/03/14 - מדינת ישראל נגד איתי פוליבה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6712-03-14 מדינת ישראל נ' איתי פוליבה
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד עידן שניר

המאשימה

נגד

איתי פוליבה

הנאשמים

הכרעת דין

1. נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של יציאה מצומת שלא בכיוון החץ שסימן את הנתביב ממנו נכנס הנאשם לצומת בניגוד לתקנה 36 לת"ת. הנאשם ביקש להישפט ובמסגרת זו כפר בביצוע העבירה.

2. במסגרת פרשת התביעה העידה עורכת הדוח ג'ני בליי, והוגש הדוח (ת/1). מן הדוח עולה כי הנאשם נצפה על ידי ע"ת נוהג על רחוב דיזינגוף לכיוון (כללי) אבן גבירול בנתביב אמצעי מתוך 3 המאפשר פנייה שמאלה בלבד. הנתביב הימני מתוך 3 הנתביבים מיועד לנסיעה ישר ולפנייה ימינה ובאותה עת היה בו טור רכבים. הנאשם, כך בדוח, המשיך בנסיעה ישר מן הנתביב האמצעי המאפשר כאמור רק פנייה שמאלה. על פי האמור בדוח הסימון בכביש היה ברור, היה שדה ראיה ברור לעבירה ונשמר עם הנאשם קשר עין רצוף עד עצירתו. דברי הנהג כפי שנרשמו היו "היה רכב שחתך אותי, הייתי בנתביב ישר".

3. במועד ההוכחות הועמד הנאשם, כמי שלא היה מיוצג, על זכויותיו וחובותיו ובכלל זה החובה לחקור את עדת התביעה לגבי כל עניין השנוי במחלוקת (עמ' 3 ש' 10-12). חרף דברים אלה, מצאת הנאשם לנכון לחקור את עדת התביעה ביחס לשני עניינים בלבד שאינם נוגעים לליבת האישום נגדו והם קיומו של שדה ראיה והשאלה אם ממועד רישום הדוח ביצעה ע"ת אכיפה במקום.

4. במסגרת פרשת ההגנה טען הנאשם במסגרת עדות ראשית כי נסע בכיוון ישר (הנתיב הימני) אך נאלץ לסטות עם רכבו שמאלה בגלל רכב לפניו "שנתן ברקס פתאומי והייתי צריך לסטות שמאלה ולחזור חזרה ימינה" (ע' 4 ש' 3-4). עוד טען הנאשם כי "**לדעתי אין להם שדה ראייה משם**" (ע' 4 ש' 5). הנאשם אישר בחקירה נגדית כי נסע במקום ובזמן על הנתיב האמצעי. הוא אישר כי רק הנתיב הימני בכביש מאפשר נסיעה ישר ולכן הוא מסיק כי בהיותו בנתיב האמצעי, הייתה לו אפשרות לבצע פנייה שמאלה בלבד. הוא אישר כי בצומת המשיך בנסיעה ישר (ע' 4 ש' 10-15). הנאשם גם אישר כי בנתיב הימני קיים "**טור של רכבים ארוך**" (ע' 4 ש' 23). לטענת הנאשם, הוא נכנס לצומת מן הנתיב הימני ולאחר ביצוע סטייה עם רכבו, חזר לנתיב הימני ומשם חצה את הצומת בכיוון ישר. הנאשם הכחיש עם זאת כי עקף את טור הרכבים שעמד בנתיב הימני. לדבריו "**הוא** (רכב שהיה לפני רכב הנאשם ד.ס.) **בלם, סטייתי וחזרתי ועקפתי אותו. אני לא יודע מה היה עם שאר הרכבים.**" הנאשם לא הסביר מדוע לא חקר את השוטרת ביחס לגרסתו כי נסע בנתיב הימני ולאחר שסטה ממנו חזר אליו. הנאשם הסביר גם כי לא אמר לע"ת כי הרכב בלם אלא "חתך" אותו "מהלחץ" (ע' 5 ש' 8-9).

דין והכרעה

5. לאחר ששקלתי את מכלול הראיות בתיק הגעתי לכלל מסקנה כי המאשימה הוכיחה את ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים. הטעמים להכרעה זו יפורטו להלן.
6. שלושה טעמים עיקריים להכרעה. **הטעם האחד**, הימנעותו של הנאשם מלחקור את עדת התביעה בעניינים מהותיים הנוגעים לעצם ביצוע העבירה על ידו. **הטעם השני**, כבישת הסברו של הנאשם לכך שנצפה על ידי עדת התביעה מבצע לכאורה את העבירה המיוחסת לו. **הטעם השלישי**, שינויים בגרסת הנאשם, כמפורט להלן.
7. נפתח בטעם הראשון. כפי שצוין לעיל, הנאשם הועמד במפורש על הצורך לחקור את עדת התביעה ביחס לכל עניין השנוי, מבחינתו, במחלוקת ואמור בדוח. הנאשם הסתפק ב- 2 שאלות קצרות בחקירה נגדית. שאלות אלה לא נגעו כלל לשאלת ביצוע העבירה על ידו. הימנעות הנאשם מלחקור בעניינים הנוגעים לעצם ביצוע העבירה יש בה כדי לפעול לחובתו במישור הראייתי. גם בעניין שדה הראייה, לגביו חלק הנאשם על קיומו של שדה ראייה לעדת התביעה, לא טרח הנאשם לשאול את העדה כל שאלה בעניין זה ואישר זאת בחקירה נגדית (ראו: ע' 4 ש' 9).
8. אשר לטעם השני. הנאשם לא חלק על כך כי בתגובה לדוח אמר כי רכב אחר חתך אותו. רק בעדותו בבית המשפט הבהיר הנאשם כי אותו רכב "בלם" ולא "חתך" וכי סיפר לשוטרת כי הרכב "חתך" בשל הלחץ מן המעמד של רישום הדוח. מעבר לאי דיוק זה או אחר ביחס לסיבה בשלה סטה הנאשם עם רכבו, שאין לטעמי לייחס לו חשיבות רבה, ראוי לייחס חשיבות לכך שהנאשם לא מסר סיבה סבירה או הגיונית להשמטת העיקר מתוך גרסתו בבית המשפט,

היינו כי הוא נסע במסלול הימני, סטה או בלם בעקבות בלימת הרכב שהיה לפניו ולאחר מכן חזר למסלול הימני המאפשר ביצוע נסיעה ישר. זו, למעשה, גרסתו המהותית של הנאשם בפני השוטרת והנאשם לא ציין כל סיבה לכך שגרסה זו נפקדה מן הדוח שנרשם לו, לאחר שהנאשם לא חלק כי האמור בדוח המיוחס לו אכן נרשם מפיו.

9. הטעם השלישי עניינו שינויים בגרסת הנאשם. גרסת הנאשם בבית המשפט, אך כאמור לא בפני עדת התביעה, הייתה כי הוא נסע בנתיב הימני, סטה עקב "חיתוך" או "בלימה" של רכב שהיה לפניו, וחזרה לנתיב הימני. ("ש. עמדת בטור הימני ויצאת ממנו. כן. חזרת אליו אח"כ. ת. כן" ע' 4 ש' 23-25). לא ברור כיצד משתלבת הגרסה האמורה עם גרסתו של הנאשם, מעט קודם לכן, בחקירה נגדית ממנה עולה כי הנאשם נסע למעשה בנתיב האמצעי מתוך 3 הנתיבים - המיועד לפנייה שמאלה - ולא בנתיב הימני ("ש. נסעת על דיזינגוף והגעת לנתיב האמצעי מבין שלושה. ת. כן. ש. איזה סימון יש על הכביש. לא זוכר. משער ששמאל. רק הנתיב הימני נוסע ישר" (ע' 4 ש' 10-13)). למותר לציין כי הנאשם לא הביא כל הסבר לשוני בין הגרסאות.

7. לאור כל האמור, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל לפתחה והוכיחה את אשמת הנאשם במידת ההוכחה המקובלת במשפט פלילי. כפועל יוצא אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ה, 23 פברואר 2015, במעמד הצדדים